საქართველოს რესპუბლიკა

საკვირაო გაზეთი

№266 (2639)

კვირა, 26 ოქტომბერი, 1997 წელი.

გაზეთის 1990 წლის დეკემბრიდან.

ფასი 40 თეთრი.

თბილისის გარეთ 45 თეთრი.

ეროვნული ბიბლიოთეკა

დღესასწაული

გუშინ თბილისში თბილისობა იყო

„დედის გულსა ჭვავს ჩემი თბილისი, დედის გულივით ალალ-მართალი...“

ზეიმობენ თბილისელები და დედაქალაქის სტუმრები

რა აღსანერია, მეფობრეთან ერეკლეთან რა დიდი სხვაობაა, მიმდინარ ამ ერთეულებ და სიფიცრეულ ამბევნენი და ჩვეულებანი ხდიდა ეკლესიანი ბოდიალ ეკლესიანი — ამ ბოდიალ ეკლესიანი ეროვნული ფლეანენ ბოდიალ ეკლესიანი. ჩვენი თაობის ზეზეიმეებიდან, ეროვნულ ეტაპად ეტაპად ამ ეროვნულ ეროვნულ ეროვნულ

საქართველოს რესპუბლიკა
№266. კვირა, 26 ოქტომბერი, 1997 წელი.

„დედის გულსა ჰგავს ჩემი თბილისი, დედის გულივით ალალ-მართალი...“

ზეიმოობენ თბილისელები და დედაქალაქის სტუმრები

თბილისობა-ალმაცერს თბილისის ხანგრძლივ ისტორიაში ასეთმა ინდივიდუალურ ზეიმი ბევრი. ბევრ ფინალურ ეკურ არ მეგონა ხალეფი. ეს დღესასწაულის ეროვნული დამსახურებელია ხალხისა. ეს ინსპირაციაა ამ ბევრ ახალშენებულებისათვის ეფრინდაფინა. ეს ეროვნული ფერადოვნების ეკლესიანი ინდივიდუალური ბრეგნიანი ეკლესიანი ეს ეროვნული ფერადოვნებაა. ბევრი ტანსაცმელი ეროვნული ფერადოვნებაა. ბევრ ეროვნული ფერადოვნებაა. ეს ეროვნული ფერადოვნებაა. ეს ეროვნული ფერადოვნებაა. ეს

წოდების მინიჭება

საქართველოს პრეზიდენტის

ბრძანებულება

1997 წლის 20 ოქტომბერი ქ. თბილისი

ეროვნული ანსამბლის „ერისთავი“ ბალეტმეისტერ ალექსანდრ ბ. ბ. ბ.

საქართველოს რესპუბლიკა
№266. კვირა, 26 ოქტომბერი, 1997 წელი.

გაგოთხოვება

ჩვენი სახელოვანი თანამედროვე

კიდევ ერთმა სახელოვანმა მამულიშვილმა დასტაცა ეს ქვეყანა და სადოსტს წინამე ვეღარშიგალი მიეტ-ნილი დიდ წინაპრები: გაიფიცოდა დიდი ოფიცერ ივანეს ჯავახიშვილის ღირ-ული შვილი და მისი საქმის ღირ-სეული გამგრძელებელი ბატონი ალე-ქსანდრე ჯავახიშვილი

სულ ახლახანს სიამოვნებითა და სიამაყით მივუთვალე ბატონ ალექ-სანდრეს, ჩვენს ლაღის, როგორც მას ყველა სიფიცერეთი ისხენებენდა, და-ბადების თარიღი წელია. იმ მილლ-

ბაში ყმწეროი „მეჯაფეთია, მიხა-ილია, ძალას მმატლის, რომ ვარ თქ-ვენი თანამემეგზაური".

და ეს მართლაც ასეა, ჩვენ უნდა ვიამაყოთ, რომ მისი თანამეგზაურეანი ვიყვითი, რომ ყველაზეზე ქნდ ფრო-ერთად ვიდექით და მისი მხარგა-ქვრი ვგვიროდა.

ეუბნაზოროდ და პომეპეზურობის ვა-ლრეზე ჩაიარა მისმა საიუბილეო თა-რიღმა. ყოველივე ამის მიზეზი კი თა-ვად ბატონი ლაღი ვიყოდეთ — თავ-ფლაბალი, ჩვენი და უპირველესი მი-ოდ-ოდ.

ალაგი, თუკი ვინმეს შეიძლება ჰქონ-დეთ რაიმე პრეტენზია საკუთარი თავის წარმოჩენისა, სწორედ მას უნდა ჰქონდეთ — ყველაფერს რომ თავი გაგიმეინო, იგი ხომ დიდი ოფიცერ ბეთ-ლი ბაგრიონი, ხატაგიდ მისი მსგა-ვსი და საქმითაც მისი შესაფერი-ნი, მეგნიერადაც ღირსშესანიშნავი და საზოგადო მოღვაწედაც ხანგაგ-ლილი.

ფიდი მამის შვილი ბავშვს ძნ�eლია, მისი რეფიდიგან გამოსული ეი ფფრო ძნელი. ძნელია იმ პასუხისმ-ებელნის ზიდვა, რომელსაც არა მხო-ლოდ საბელოვანნი ზმა, არამედ საქ-ართველოს ფიდელი გგიროვ ეგ-ვალდებულებელ.

ლალი ჯავახიშვილმა, ქემმარიტმა ინტელიგენტმა, დიდად გამოიჩეინეს შესანიშნავმა ფიზიკოსმა და ბარიდეე უმნიკეკელი პიროვნებამ არა მარტო სამეცნიერო შესილი დიდი მამის შვ-ილმა, არამედ თავისი ალალი ადა-ზნია როგორც ქართველ ინტერიოელ მეენიერებას, ისე თანამედროვე ეკ-ონომიკურ ცხოვრებას.

სწორედ ინტერნეტ, რომ დიდი მა-მის შვილი ბანდალი, დიდი და ძმე-ლი გგიროს ეფიციალური წარმომად-ენელეელი და ეოიკეთეზ ოოგ გამორ-ჩეული პიროვნებაა. ზიზგანი ეკონ-ომიი იმდენნიდ იყო სავსე, იმდე-ნად იყო დარნნენეზენული საკუთა-რი ფრაგმენტებისეთ ინიციტორეეზ-ბის სიმაღლეზეა და სიმამაცეეზეა, რომ წარმეინი და წარმმავალი დიდები-საგნი ბანსოლეზტრიად ინდიფერე-ნტული ოჩეეზიდა.

თუმცა, სადაც საქმეო იყო და რო-გორც საქმეო იყო, იგი უყოფმანეთ ოკეანეზდ ადგილს ბრძოლის წინა ხა-ზზე... მე მამაოს მისი შეგრძოიბა ქართველი ეროს სახელმწიფოებრივი სტატუსის დაცვისა და ბოლო ათ-წლეულის რეფილი საზოგადოებრივ ბოილიკეეკური ბატალიების ფრონ, რო-დესაც დაბრონსაზეზა ხდებოდა არა მარტო მოგიონაბანალ, არამედ თუ-ნდაც ოკეანეზ მოღვაწედაც სამაგალ-ითი.

ფიდი მამის შვილი ბავშვს ძნელია, მისი ჩრდილიდან გამოსული ეი უფრო ძნელი. ძნელია იმ პასუხისმ-ებელნის ზიდვა, რომელსაც არა მხო-ლოდ სახელოვანნი ზმა, არამედ სა-ქართველოს ფიდელი გგიროვ ეგ-ვალდებულებელ.

ლალი ჯავახიშვილმა, ქემმარიტმა ინტელიგენტმა, დიდად გამოიჩეინეს შესანიშნავმა ფიზიკოსმა და ბარიდეე უმნიკეკელი პიროვნებამ არა მარტო სამეცნიერო შესილი დიდი მამის შვ-ილმა, არამედ თავისი ალალი ადა-ზნია როგორც ქართველ ინტერიოელ მეენიერებას, ისე თანამედროვე ეკ-ონომიკურ ცხოვრებას.

სწორედ ინტერნეტ, რომ დიდი მა-

P.S. მიუხედავად იმისა, რომ „საქართველოს რესპუბლიკაში" ჯუშინ გამოქვეყნდები ლალი ჯავახიშვილისა ოფიციალ-ური ინტერვიუ მისი ბაბოდი, გამოქვეყნდა მისი ხსოვნისადმი მიძღვ-ნილი კოლექტიური წერილი, მე მინდ საჭიროდ ჩავთვალეთ, კი-დევ ერთ ერამდენიმე გამოსათხოვარი სიტყვა მეთქვა ადამიანისათვის, რომელიც მართლაცდაც სანიფიცოვი წმინდა და ფა სპეტაკი, ეროვნული ინტელიგენტი, ეროვნული ინტელიგენციის ერთ-ერთი ამ ამალლებული.

ირგვლივ სიკეთეს სთესდა

ჩუნაკრ ორის ეინაი ფასადებიდან 80 ნელსთეს ელოკავდა „საქართველოს რესპუბლიკა" ალუმანდრე (ლალი) ჯავახიშვილს. ფლეს ეი, სამეკანოდ, სამუ-ფლიდან ეკეთოვებოდა მას. სრულიად მოულოდნელად, ბენეეეზენ ეამოეკალა საყოფლეს ალექსანდრეს, ეანაპლიდან მეეეარენეეეზ ალეთ ამბავ-ზეი, ორმანეთ ეუეეე

● ჯაზისტრეულ-ტრანსპორტი პროკურორის მოელი მიდწევებიან მიუხედავად. ადამიანს მაინც მიუწევს გული რომანტიკული წარსულისაკენ. მაგალითად, მოელინდოს თვალწარმტაცი ქალის წასვლისთანავე.

გასვრილ კაცს არავინ მისცემს ხმას

„ კრისტენ სამენს ერონიმორის" მამამთავლელი წერს პოლიციელისადმი ეერეთ წოდებული „უბრალო ამერიკელების" დამოკიდებულების შესახებ. მამ, ხაროოდ, ამჟამად ნინქერ საქმედ მიიჩნიეთ პოლიციელი , ხოლო პოლიციელებს თვლიან ეზარეოსნით ადამიანებად. თანაც ეს ხელ არ უკეთრთ. მაგრამ, ავტორთა აზრით, თუ არის პირველი, ხალნანერი პასუხი. გასაოცარია, რომ ლაპარაკის ეშმუნ შეხულნი, ეს ადამიანები ეამოთქვამენ ეკეთუნა მერმისისა და „ამერიკელთა ოცნების" რწმენას. ისინი არ ეარნიან ამ ეეემიდან (რომელსაც ჩაძირეა ამ ეშეკრება), მაგრამ მოელან სახალეთო ცელილებებს. ეს ეხება საკუთრივ მათ, მთლიანად ქვეყანას, მთავრობას და პრეზიდენტობის კანდიდატს. თუმეა ადამიანები ამხდებენ, რომ „მათ არ აღელვებთ, როგორ იერეოვნებ პოლიციელები ნინასაარჩევნო კამპანიის ეეულ. ეგეიღებით ეეერო მთავარია, როგორ ნარჩევენ ისინი ბეგრის გადამხდელთა ფულსო". – ამერიკელები, ავტორის აზრით, ამკარად ეეშპაკობენ. და მომავალ არჩევნებში ხმას მისცემენ სწორედ იმას, ვინც არ ეარეული ეეშინეგენის პოლიციერ ინგრეეეეში, ყოველ შემთხვევაში, იმას, ვინც მეძლო ფეეეერნინა თავი. ახე რომ, პოლიციელი კლიმაკი ორთაოთას ეკლ ხახაკეთი ექნება „ხუთოა" და ახალი კანდიდატებისაოეეის.

აშშ – გაერო: დაპა არ ცხრება

მეეერთეეელ შეგაგეხა და გაეროს შორის მიმდინარე კონფლიქტის შესახებ წერს „ა-ეს-ეი თეფეი". ეეენერალური ასამბლეეის სამეუჯეეი კომიტეტისაეი მამაროვეში ამერიკის ეაერიკეი ელჩი ბილ რიჩარდსონი დაკიხეხეთ მოითხოვდა, შემცირებულიყო აშშ შენაგანის ხელი 25-ეის 20 პროეენტამდეე. ამჟამად გაეროს ბიუჯეეში აშშ-ს ყოველწლიურად შეაქეს 312 მილიონი დოლარი. მამაროვეს ეეეეში ნართაოვლი იყო ნაეეხოეული ამკარა მუქარა: აშშ შენაგანის შემცირებამე ეარის ოქმას შეიძლება მოსეეეეს ეაეროდან ამერიკის ეასეკი. ასეთი ამრი პირველად მომდინარეობს ოფიციალური პირისაგან, წერს ეაშეეი. რიჩარდსონის მხარი დაეჭიერეს კონერესმენმა რეხეეეეეკლებმა. მათ მიანჩიათ, რომ ეაერო ეალდებულია, ეანსაზღეეეეს რეფორმა ეეეანმდე, სანამ აშშ ეალეეეხდიდეს თავის მილიარდ – ნახეეეეთან ეალს. თუმეა პრეზიდენტი კლინტონი უკეე მეეარდა, რომ ძირითად ნაწილს უახლოეს ხანს მისცემენ.

● ᲝᲚᲖ კეირას ᲛᲝᲜᲐᲪᲝᲗᲐ ᲠᲣᲡᲗᲐᲕᲘᲡ ᲠᲔᲡᲞᲣᲑᲚᲘᲙᲐᲨᲘ" ᲬᲓ. კონსტანტინე დდდან საერთაშორისო ორდენის რუსეთის განყოფილებამ თავისა კოდექსის შესაბამისად, რომელიც აკრძალავს: „დაე. ᲙᲐᲣᲙᲐᲖᲘᲐᲜᲔᲑᲘᲡ ᲙᲐᲣᲙᲐᲖᲘᲐᲜᲔᲑᲘᲡ ᲙᲐᲠᲔᲑᲘᲡ ᲡᲐᲙᲘᲗᲮᲔᲑᲘᲡ ᲗᲐᲕᲘᲡᲐᲗᲕᲘᲡ ᲛᲘᲔᲠᲔᲑᲘᲡ ᲓᲐ ᲒᲐᲛᲝᲩᲔᲜᲘᲡ ᲨᲔᲡᲐᲮᲔᲑ", – თავის რიგებში მიიღო ზურაბ წერეთელი და ალთა ჯალიშვილი.

„ᲓᲔᲓᲘᲠᲘ ᲒᲔᲚᲔᲒᲠᲐᲤᲘ": ᲜᲐᲜᲗᲐᲜᲘᲐᲜᲘᲡᲗᲕᲘᲡ ᲛᲗᲐᲕᲠᲝᲑᲐ ᲐᲮᲐᲚ ᲬᲚᲐᲛᲓᲔ ᲕᲔᲠ ᲛᲘᲐᲪᲐᲜᲐ

ᲘᲡᲢᲐᲜᲑᲣᲚᲘᲡ პრემიერ-მინისტრის ბენიამინ ნეთანიაჰუს მთავრობა შეიძლება გადადგეს წლის დამლეეს, წერს „დე�ᲔᲚᲘ ᲒᲔᲚᲔᲒᲠᲐᲤᲘ". ᲒᲐᲛᲝᲩᲔᲜᲘᲡᲗᲕᲘᲡ ᲘᲡᲠᲐᲔᲚᲘᲡ ᲞᲠᲔᲖᲘᲓᲔᲜᲢᲘᲡ ᲔᲒᲔᲠ ᲔᲒᲘᲜᲘᲐᲜᲘᲡ ᲛᲘᲡᲐᲛᲐᲠᲗᲘᲗ ᲝᲗᲮᲘ ᲓᲐᲘᲡᲐᲮᲔᲚᲐ ᲔᲠᲘᲐᲜᲘᲡ ᲞᲠᲔᲖᲘᲓᲔᲜᲢᲘᲡ ᲛᲘᲛᲐᲠᲗ ᲒᲐᲜᲪᲮᲐᲓᲔᲑᲐ ᲛᲘᲛᲓᲘᲜᲐᲠᲔ ᲡᲐᲛᲘᲜᲘᲡტრიოს ᲛᲘᲛᲐᲠᲗ ᲒᲐᲜᲪᲮᲐᲓᲔᲑᲐ ᲐᲠᲘᲡ ᲛᲘᲡᲐᲪᲔᲛᲘ. ᲒᲐᲜᲪᲮᲐᲓᲔᲑᲐ ᲒᲐᲛᲝᲩᲔᲜᲘᲡ ᲛᲘᲖᲔᲖᲘ ᲒᲮᲓᲐ ᲡᲐᲛᲮᲠᲔᲗᲘᲡ ᲞᲐᲠᲢᲘᲐᲗᲐ ᲨᲝᲠᲘᲡ ᲛᲘᲣᲠᲔᲑᲚᲝᲑᲐ. ᲛᲘᲡᲘ ᲛᲘᲖᲔᲖᲘ ᲘᲧᲝ ᲛᲘᲡᲘ ᲓᲐᲜᲐᲮᲚᲔᲑᲐ ᲞᲠᲔᲖᲘᲓᲔᲜᲢᲘ ᲔᲠᲘᲐᲜᲘᲡ ᲛᲘᲛᲐᲠᲗ ᲒᲐᲜᲪᲮᲐᲓᲔᲑᲐᲨᲘ. ᲛᲘᲡᲘ ᲛᲘᲖᲔᲖᲘ ᲘᲧᲝ ᲛᲘᲡᲘ ᲓᲐᲜᲐᲮᲚᲔᲑᲐ ᲞᲠᲔᲖᲘᲓᲔᲜᲢᲘ ᲔᲠᲘᲐᲜᲘᲡ ᲛᲘᲛᲐᲠᲗ ᲒᲐᲜᲪᲮᲐᲓᲔᲑᲐᲨᲘ. ᲒᲐᲜᲪᲮᲐᲓᲔᲑᲐ ᲒᲐᲛᲝᲩᲔᲜᲘᲡ ᲛᲘᲖᲔᲖᲘ ᲒᲐᲛᲝᲩᲔᲜᲘᲡ ᲞᲠᲔᲖᲘᲓᲔᲜᲢᲘᲡ ᲞᲝᲡᲢᲘᲡ ᲙᲐᲜᲓᲘᲓᲐᲢᲘᲡ ᲨᲔᲡᲐᲫᲚᲝᲗ ᲐᲠᲘᲡ ᲛᲘᲡᲘ ᲓᲐᲜᲐᲮᲚᲔᲑᲐ ᲐᲜᲐᲠᲘᲡ ᲛᲘᲛᲓᲘᲜᲐᲠᲔ ᲡᲐᲛᲘᲜᲘᲡტრიოს ᲛᲘᲛᲐᲠᲗ ᲒᲐᲜᲪᲮᲐᲓᲔᲑᲐ

საქართველოს რესპუბლიკა
№ 266. კვირა. 26 მაგობრობა. 1997 წელი

სადისკუსიო კლუბი „პრესა“

ცნობიერების რღვევის სამსახურში

გმსიკ ხარანაული

ახალმა დრომ ბევრი გაზეთი დაბადა, არა ერთი შესანიშნავი ჟურნალისტი, რეპორტიორი, ანალიტიკოსი გამოავლინა. მით უფრო თვალში საცემია ადამიანის დამამცირებელი ფრაზები, სიტყვები, წერილები, რომლითაც ახლ ხელოვნს ჩვენი ყოველდღიური პრესა. წესით, ეროვნული ცნობიერების მქონე ქვეყანაში ავადმყოფი, სნეული საზოგადოების ინტერესებსა საგაკეთო უნდა დაიწყოს, მაგრამ უბედურება ისაა, რომ ეს ხელშიც საგაკეთა ისე ავადმყოფია, იმავ სნეული საზოგადოების წევრი. ჩვენი პრესა... ავადმყოფი საზოგადოებისთვის რომ ეწარა და თვითონაც რომ ავადმყოფია და ამიტომ უჩინს ნაცვლად ქვას რომ აწვდის მეთხეველს და თევზის ნაცვ ად — ეგველს ეაბალახოდ, თავისუფლებას რომ ბეონია ეს ორივეს — ბიეზეგრის ეროთერთგულეა და ეგმიარენაა. ახეთი პრესა საზოგადოების ინტერესებთის ეგმი კონკურენციის ბარეეშე ნავარდობს. ხალხს ცნობიერების რღვევის, ქვეყნის აშლილობის საქმეში მას საგაკეთ შემრჩენელი, ხელისშემშეკეი არავინ ეყოს. მიშეეებული არიან და თელავეს ყანან, პაპრიანს კი ეგმაში ბეეეანდეეა. მაგრამ, რომ მოვა, მოიმკის რაშეს?

საზოგადოება, ხალხი ისეთი მდინარეებია, ხალეკ სხვადასხვა სიღრმეები უნდა ეყოს. ნუთუ ჩვენში არ უნდა ეყოს ბანსხვეკნა ღონეების შორის, ეკმოენებებს შორის, მისწრაფებებს შორის? ნუთუ ერთდროულად უნდა კეთხულობდნენ სახელმწიფო კანეკანრიანმიე და ბაბრობებმეეი, ბიზნესენებიე და ხელზე მოვაჭრენიე, ან ინეკეიანენეეი.

გახსოვთ, ალბათ, რაკომ მინარ-მოანერია ქრისტეგ ლეთის სახლში გამარიული სავაჭრო დახლები. იმიგომ, რომ შეურაცყოოფნენ ლეთისა და ადამიანის ჩვენივ ეენობიერეა, ეს, რომ ჩვენ ოვითონ ეარ ეთანი ყოველეგარი ცდ ენ ებისთვეს, რომ ჩვენშია ეშმაობა თეეიბანადეეურებისა. ჩვენ უნდა გვეკოს ხალი ამრი და სამამაეე, რომ დეეიწეთ ქედნ, დეეიწეთ ჩვენი თავიდან და როეა ამოთველება ბადი ჩვენი ცნობიერებისა, მაშინ დაიბადება ჩვენში ადამიანური ღირსების გრძნობაე და ეროვნული თვითშეენეიბა.

მარტო სათაურები ჩვენს ეპრესში ეგმოეკვეფენეთი მასალებისა ცნობიერებას უშლრეკეს ადამიანს, ბბოროგებს, აგრესიულეს ხდას, ბბნეკეს, ეკარგავს ღირსების გრძნობას და საერთოდ აკნინებს. მარკო სათაურენე კი... რომლებიე რაეანც ტკეთს სარკოფაგში არ ჩაეხვა და ალბეთ, თავის მხამს მაინე არ კარგავენ. ეკ საკადალო ეურო ისაა, რომ ისინი მკეთხეკელს ეკაკერეეებს სულეე არ ოწ ვეეენ... ბბეთს, კაცს შეეძლეა ბეჭდოს რაღაც, იმ საბეეთით, რომ ფეი თავიეეეეთ ეა ეერაკენ ღაეშლის. ერთადერთი რაე ამ ბეეეთს ღა ამ კაცს შეიძლეა უთხრა, არის ის, რომ ფეი მისთვისეეე სამმანთან ეწეკეი, როკა ისეთ სადეეშლის ეკეიმეკენ საკეთარ თავეე, რისი ფამალეეე ერჩია. ნუ ეაწეკეი კარგ ქართველს, შენი ნეეაა, მაგრამ ყოველ შენი შეეელმა ბე ბეერის ისეთის რამეს ბეეშნეეა შენს შეხვეეეზ, რაკ შენთვისეეე ხკოის, რომ არ ეფეოდე. მაგალითად, ეინე „ეამოხდომამ“ ნაეკლად წეარ „ეამოხდომამ“, ამოი ამის ამბოის, რომ თავის ცხოერებაში არ ეაკარეხია ქართულ პუბლიკაციებიდან ქვეყნებში, სადაც თავს დაპკანკალებენ ეროვნულ და ადამიანურ ფასეულობებს, სქესსა და ძალადობის პრობაგანდა კინოსი ოდეეენენ, ჩვენ კი ავუშვეთ ეს უბედური სამორნეხეე და ეკეარ დაეეგიბეს.

მაგრამ მე ერთ სიტეყვასაე არ ეიტეეოდ, იმედი რომ არ მქონდეკ, როგორე ეაგიმარს აქეს სამორნლის იმედი, მამამ — შეიელსა. მერწმენეთ, როეორე კი ჩვენნი სხეა მოთხოენილებეი ღაიბადეკ, როეორე კი გაგეიინნეეს ადამიანური ღირსების ეანეეკ, ამ ეამიდან სხეანაირად მოეკეპერობა პრესეკ და ტელეეეზიეკ, მთავრობაკ და სამართალდამცავი ორგანეებე. მთავარი ეარო ჩვენ - ხალხი, საზოგადოება, ჩვენ ეარო შემეკეთნიე და მაკოხეროლეეეენეგ. უუსკრეალეკ ის კი არ მიეკვანეს, რომ მოერეკეკ სიდუხჭირეეი ეკარ პრობლემ, და, ვინ იცის, არა მხოლოდ პუბლიცისტურ — XIX საუკუნიდან დღემდე. მიდრეკილება სამნნეკი, ამამრნენი ინფორმაციისკენ, ბიღნსეგეეთობისკენ, მისი სულიერი ფალეფილეების მაჩვენებელიე არის და მისი მახინჯი ფსიქიკის ხარეკეი. ახეთ ადამიანთან ურსეეერ საზოგადოებაში კაეშრის არავინ დაიჯერს, როგორე იყეეთან, ხელს არ ჩაჩოარომეეენენ.

ახლა ახე ეკორნთან, რომ ვინეე პო�ბ ამბობს ბიღნსეგეეთობეე, ის უფრო „თავისუფალია“ ეიდრე ის, ვინეე არა-ს ამბობს. თავისუფლება არის არჩეკენი არა-ს და კოს ს შორის. ამ შემთხვევაში პოcb მქონეკი უფრო თავისუფალი კი არ არის — უფრო უბრალეკია.

ანდა ვინახოთ ჩვენს ეგზეეეები გამოქეკეეეეეენეთ მასალების ეეეეეკრაფია — სადამდე ეკოეეეეე

ბმლაზე „ცისარტყელა“ უმეცრდა

ქრმოული სამმარეულის წიალი დაბრუნებას ოოგანეულად თან ხლეული ქართული ხუფრის რიგუალის სრული აღდგენა, მთელი მისი, ასე თქუათ, პიროველქმნილი ეთნოგრაფიული და კულტურულ-ისტორიული ბრწყინვალეთი.

სგალინის ქართულ ხუფრასთან მთავარ, უბადლო და უეცელელ თამბალდ დადგა 1942-ის დამლეკე – 1943-ის დამლეკეიდან უმაღლესი კაგეკორიის პროფესიონალი – სსრ კაკეშილის სახალხო არგიანი, ენთიბილი კინორეკისორი მიხეილ ჭიაკურელი. აი, როგორ ოსსკენებს ამ დროს მისი ქალიშეილი – სოფიკო ჭიაკურელი: „სგალინი მამას „ეკორეი სიაკაძის“ შემეკე დაუმეგორბრდა. მამა ძალიან მოეწონა ფილმი, ყოველ სერიას სგალინური პრემია ენიჭებოდა. სგალინმა დაიახლოთა მამა, თავეის აგარაკეზე დაპატიკა. ეს იყო პატიკად თეველებოდა. მამა უალრესად ენამოსწრებული კაეი იყო, საუნხოოდ უკრავდა გიგარას, თუ ვინმეს ეთქმოდა ოქროპირი, ალბათ, მამაჩემს – მეორე ასეთ თამბალს ვერ ნახავდით. იმ დღიდან სგალინთან ხუფრა არ გამელილა, მამას, რომ არ ეთამაკა“.

(რა თქმა უნდა, ასეთ სიტუაციაში ქართულ ხუფრას მენეჯმენტს ამკარად გამოხატული ქართული ქმნილება, – ხარჩო, საეიდი, ლობიო, ჩინახი, ჩიხირთმა, ჩახიბლიდი, ბწკალი, შემწკარი ბაბეკა, საწებელი, ხელეკუნი, ფხალი.

1943 წლიდან, გასნაკუთრებით კი 1944-45 წწ. სგალინის კულინარიულ რეპერტუარში არანაკლები მნიშვნელობა მიენიჭა საერთო-ეეროკულ დიპლომატიურ სამმარეულის, რომელიც გაძლიერებული იყო ფიდუელი რუსული საუმმეულით – წოთელი და ზაეი ხიმალილი, დამარილებული და მებოლილი წოთელი თეეზნი. თეირანში, შმდეგ კი, ყირიმის კონფერენციიმე ეგამრთულმა დიდეკუნმა დიპლომატიურმა დარბაზობებმა უმნეგანსა და ჭეშმარიტად იმპერიული ელფრი მიანიეკეს საბჭოთა დიპლომატიურ წეკულებებს.

უნიკალური რუსული საუმმეულობის გარდა, შემწკარ-მოხრაკული ნანადრევი გახდა საბჭოთა კულინარიული „ხენსაცია“, რომელიც წარმატებით უწეკდა მეგოლეობას თავისი ხალსი, ნატურალური ეემოენენებთ ეეროპელი (ძირთადად ფრანგული) სამმარეულის ხანგიფუნა და გასტრონომიულ ფანტაზიას, ყიღის ამბით რომ უნეკენებდა მოკავშირეთა მხარე, თუმეა, – არცთუ წარმატებით.

რასაკვირეელია, სგალინი ნაკლებად მონაწილეობდა ამ „შეჯიბრებაში, როგორც ეამმმსმეელი, ენინიდან ძალმე ეოგას ჭამდა და ხეამდა ასეთ დარბაზობათა დროს. მაგრამ, როგორც უწნენეს რეკინორი, როგორც ეკრაადეკეთანი და ღირსეული კონგროლიორი, იგი ეაგამმეყვევნა როლს ასრულებდა წმიდაწულის გასგრონომიულ ხუფროეში. დასახელი იყო ამოცანა – „ეკეთეგენინთან და დეეთრენთ მოწინააღმდეგე“ კულინარიული სამუალებებით, მთავეოენებით მისთეის თავისიუეე კუჭის მეშეეობით პაგეთხეეეს, ალგიეკეა და მოწოწეა საბჭოეთის უდიდესი ზესაძღვრნებებისაკენ.

ხუფრის ორგანიზაციაში სგალინს ასეთი აქტიური მონაწილეობის მკაფიო მაგალითი იყო იალტის კონფერენეია, რომლის პოლიკეკეკეკი ეფუქნი არ შეიძლება განეეხილოთ კულინარიულ წარმატებას მოწყეკეთ.

იალტის კონფერენციის მოწყობა ბიგლერეულთა მიერ პარწმინდა გამარეეულ ალ ეკამრგასეულ ყირიმში – ეს იყო ჭეშმარეგად ეიგანგური მასშეგაბისა და ფანტასკეიური სისწრაფისა და ბიკანეეების სამეშაო.

ყველაფერი ეკეეთდა ხულ რაღაც 18 დღეში. 1945 წლის 8 იანვარს მინსხკეოსის კომისარმა ლავრენგი ბერიამ ხელი მოაწერა სრულიად საიდუმლო №0028 ბრძანებას „ყირიმში განსახორციელებელ ხპეციალურ ღონისძიებათა შესახებ“, ხოლო 27 იანვარს უკვე მოახსენა ოოსეს სგალინს, რომ ობიექტები მომზადებულია უცხოეთისა და საბჭოთა კავშირის დელეგაციების მასალებად, დასაბინავებლად და ყველა მონაწილის სრული დაცეთ უბრუნველსყოფად (აქ იყო 250 კვ. მ. ფართობის ხუთი მეგრი სასეხრ კანა-ბეგინის სახურავიანი თავეშაფარი, ყოველ ორ კიეგზე მოდიოდა თითო ინდივიდუალური შეკელი, მოქმედებდა საპაეერო დაცეის და მეკურნეობა-თვალთვალის სრულყოფილი სისტემა).

№0028 ბრძანებაში, რომელიც 4 განყოფილებასა და 25 პუნქტს შეიეკედა, კონფერენციის „კულინარიულ-გასტრონომიული უმრუნველყოფის საკითხი მოკლედ არის მოხსენიებული მხოლოდ ერთი პუნქტის ორ სტრიქონში: „ობიექტების სამეურნეო მომსახურების უმრუნველყოფა დაეკისროს ამხ. ეენაგამეოლს და მის განკარეულებაში გამოყოფს საჭირო რაოდენობის სახეხსთო საქონელი და მომსახურე პერსონალი“.

სახელმწიფო უშიშროების სახალხო კომისარიატის მე-6 სამმართველოს უფროსს, კომისარ კრეკელოვს სამეურნეო თანამეშრომი – ამხ. ეენაგამეოლს მეთაობის შეკეკეკი 18 დღის შემდეგ, მოხსენებითა ბარათის სახეკეკეეე

საქართველოს რესპუბლიკა
№266. კვირა, 26 ოქტომბერი, 1997 წელი.

პოეზია უპირველეს ყოვლისა

ცოდვის სამყარო

1997 წელი, 20 სექტემბერი — ბოს ნიშნავს (ლაბს)

მე თუ მომკალეს,
შენსზე ფიქრი მომკალეს,
ღმერთმა ნუ ქნას,
რომ ეს ფიქრი ნაქრეს,
სიყვარული
უფრო მთვარეს მოეგოს,
გიყურებს და
ირონიას გაფრქვევს.

ამდენ ტკივილს
ნეტა როგორ უძლებ,
ბუნებაზედ
და აღარა ნანდი,
ბუნებაზედ
დასავლეთით, უცვ, —
ნაღის მაგრამ,
რა ლამაზად ნადის...

ქადაგება მთაზე

ისარე, სუფლ, და ნუ გამირბი,
წვალმიწა ერთად მოვიარენით,
ნეტარ არიან სულით ღარიბნი,
ნეტარ არიან მალოვიარენი.

სულო, ეშმაკის სიტკვას ერიდე,
სულო, გაფფენტე ტანჯვა-ურვანი,
ნეტარ არიან თვინიერნი და
სიმართლესსათვის
მშიერმწყურვალნი.

სულო, გამოდი ღრმა სიბნელიდან,
სულო, ბოლოში გადის გუთანი,
ნეტარ არიან მოწყალენი და
ნეტარ არიან გულით სუფთანი.

სულო, ვაითუ არ გიხარია,
კამკამა ცოდვი ეფიცა ეხმპათი,
ნეტარ არიან, ნეტარ არიან,
მარად ღვენელნი
სიმართლისათვის.

მთელი სიცოცხლე ხუნკვეას
მიშლიდა,
აი, ღრო დადგა ფარიცვალვებიბ,
სულო, ხაგულას ნადეკ
სამშეიდით, —
ღმერთს ისლავენ შენი თვალები.

სიტყვით მართლითა

შენ აგაშალელო, შენ, უფალო,
რაათა განმკურნო,
მე მოგეკე წყველთა, ნემმა მტერმა
ცრემლი მაკკურნო.
აპა, აკა ვარ,
ეტირი ცისკრის სიხარულითა,
მოდის რისხვა და გულისწყრომა
ცის სმაუროთა.
ძალას კი არა, ვთხოვ
სიყვარულს
განეგებულებაბ,
სიყვარულ, ეფიცვ,
შენსწყალეს, სიტკვთ მართლითა,
მე ნაცრად ვიქეკ,
ოღონდ ვიქეკ შენი ნათლითა.
არა ვთხოვ სულის განსაცდაბ
ადალებთა,
ოღონდ მარწმენე სარწმენონი
ამ სატკებთა.
უფალს წვალობთ ხაეს არის
ცოდვის სამეარო,
ფიმხეკ, მაგრამ გეკეკერბი
ცას არ გამეკარო.

ჯანსულ ჩარკვიანი

მზის, ნამავალის,
მშვენიერი ვამი ბრწყინდება,
შენთა იკი,
რაც ზეცაში განაწმინდება.

ხმა გოდებისა

ცვეცხლმოდებულ სტრიქონით,
წინაპრებთან შეთვლილან —
ახლა ჩვენი დიდგორი,
ზეიცნო, აფიანეთია.
მამეული არ განრისხდეს —
ჩვენი მიწა-მშობელი,
ხმალ-ალბარი აფეხხთ,
შეეიცწოთ ფამეკრობელი.
რა დროს „ტკვლინკობაა“ —
გაეხდეთ ქვეელი კაცები,
როცა კართან მტრობაა,
როცა მიწას ვეტაცეტენ.
ახლა საქმის გარჩევა
საკირთა ფამეკრობთან,
ისეთ ჩვენი ლანძრობთ
მოხდა ჩვენი დამობა.
ტირის მიწა ბებერი,
ტირის ზეიელთა ქარტეხილს,
ცოხეს სისხლით შეეკვნილ
და შიგნიდან გატეხილს.
ეზე ვეიმეზარს ნაუმკრალი,
მაგრამ ჩვენს თავს თუ ვეფიქამთ,
ჩვენთან არის უფალი —
ჩვენ არა ვართ უფალნან.
შემობრუნდი, ქართველო,
შემობრუნდი ჯარისკენ,
შენი სული ჯანმრთელი
მამულისთვის გარისკე.
ეზა, ძველი ფუკეი
მხრავენ, როგორც მხარები,
ამდენ მაქეს მიტკბის —
უფრო მაინც ახლებს.
ჩვენი მიწის იარაბს
მისსალ-მისხალ გავეყოფთ,
გულსე ვეალმიარეთ,
თუ თქვენ ვეეფლით არ ვეეუო.
შემობრუნდი, ქართველო,
შემობრუნდი ჯარისკენ,
შენი სული ჯანმრთელი
მამულისთვის გარისკე.
ეთო ლეკენენი ეი მთა,
ვმიჩი ეის ქუკეს ჩვენებრნი?
ეიეთო ღირსი ფიეთოს —
ფიეთი აღმაშენებლის!

სიმღერ — სიმღერ...

სიმღერ-სიმღერ მოდის ციდან
სხარაულის ლურჯი თოვლი.
რა თვალები ვაგმოეცვეფდთ,
რად ხარო ახე უჯიგრონა.

ეს ქაეკანა თქვენიცაა,
ეს ქაეკანა ნემიცაა,
ქაეთი ჩვენი მიწა არის,
ზეთ კიდე ჩვენი ცაა.

ეს ტკეფილი თქვენია და
ეს ტკეფილი ნემი არის,
ჩეფლის ალბანს მზე მოადგა,
ხაეს ოყოსმტკეფნიანნი.

წუთისოფელს ხამზადსი
შორით ეშზერს მზის დასავალს,
ეს სიცოცხლეეც ალად მისი,
ზავი ცრემლით ეინე გამხვარა.

არ მსურს თქვენი გაეურება,
ეგზლანდებთ სანამ თვალში,
კუდეკიანა კაცუნებო,
ეენაცვალეკეთ სამრთალში.

სიძულვილის მუზეუმში

ეროსი ჯიშკარიანს, ეროსი ახალი ლექსებიდან ბაბი

კვდები, ფიმეფლე
სიძულვილის ლეკენენდეს ოლშეს,
შაეტარიანა, სისხლისფერი
ამშვენენს დროშა.
ხოლო დროშაზე
სიყვარულთან მიეწერიათ,
ეკუდლეს მოეკანა,
რადგან იგი შენი მტერია.

მე ვხედავ, ხანჯალს,
აქეს რომელსაც ეარწერა სისხლეთ,
აი, ამ ხანჯლით შუნდიშეოლმა
ძმა მოკლა თვისი.

ხოლო მეორეს აწერია —
„ხანჯალი ზურგის“,
ქართველის ზურგის,
არა რუსის და არცა თურქის.

კვდეკს ამშვენენს
ნანანეთან ლეკნი „ლალატი“,
აქეე ჰკიდია ბამის მკვლელის
თვორი ხალათი.

ერთ-ერთ კვდელზე
ზხამთა ხაეს ხატია თასი,
თასს აწერია:
ა, ეს ზხამი მომავალის ასეთი.

ბეჭდლიეს მოეკანი
და მამელი ეკუალდეს მარადის,
სიძულვილია
შენი ფარი და მუხარადი.

აქეე ნაჯახი აღესილი
გაუკრავთ ჯვარზე,
ეტეკ ეეოთო, ეშმის შეიღნო,
ოეფის ანერეს.

მოკკალ ბელბელი,
მომეურალი ეახლავთ ბელბელეი,
მომეურალ ბელბელეს
ეიინენეფოდეს ნნაკეთს ბუმბულეი.

ბოლო წარწერა ეახასხველლთან
მოაგრდეკა წყველთო,
კარნე სიმბოლოდ მიუხატავეთ
ეეთოთეი ეველი.

ეეშა სიძულვილს,
სიძულვილეიის ზხამს და
სამსალას,
სიყვარულია სიძულვილის
ტაეიმპსარა.

და იმ ღლეს, როცა ადარ ღირდა
სიცოცხლეკ რამეფ,
ბურმან ძამა, შენმა ღალამ
წაშალა ღამე.

ჯოოჭოეთოსკენ მიიღტვოდა
კაჩეა და მრეშა,
ღმერთო, რამეფდა სიყვარული
ეკეონია ეეოეში.

ხამალალ ვეტკვეი
სიძულვილეთან შემემნილ ეშმაკკეს,
კლავენენ ეა კაცში სიყვარული
მაინც ვერ ხაკლეს.

მხეაკეთო ზხასა და მთვარისაო,
ხალი ეაკეკ ხუეთა,
ეაშა სიყვარულს, ვერეთ გასცემს
მისთაკბრ შუეთა.

მიგდივარ...

ბუბუ ანდღრონიკაშვილს

მიედიეარ,
მტრისაკ ვარ ემაეოფილი,
ეხეე ეროფალი,
ეხეე ანეუსი,
არც არაფერი
არა ეოფალა, —
ერთი მოწეკა,
ერთი ბაფანა.
მიედიეარ,
ეკეარ არე ეიხეედმი,
ეოლაკა ტორის —
არ ეეშმეტმი,
ნანან ხაშმობლოს
მკაცრი ხეედი,
გაეეეტეკალან
მეკანე ქეედი.
ეოლინ-ეოლინთო,
ნეშიდ მიედიეარ,
მუხეს ეეშუხერ შორეთი,
ტახტეეე ბეკლმარეს,
მეეეეიმთი, მხეეო,
ქეეეეს ბინდი ვარ,
ეე მორეკეეეა
ნეეი მთოეარე.
მიედიეარ,
ეხეე ბუხს დახეკალი,
მეშობლის ეროფალი
მოხანს მთვარეეი,
ეედეკი ხიმეკერან
ბორეეეეს ხამარის —
ხამეუხარიდან
ხიმეუხარეეეი.

ელდა

იქნებ დათრგუნო ცხოვრება ნემი,
მოაკლო მაგალი ნემს ცას და ბოსტს,
არც მოიგონო ეატეფიცეეთოთ,
ამ ქვეკანაზე რაც ეწერამ და ეინე
ბეჭამს.

იქნებ, ეატეფი არცა ხეკ ფეფალ,
იქნებ, ეატეფი არა ხეკ მამამს,
იქნებ, კოლეგაც გასცალოდ ელდას
და ბეჭნიერი ეგონო მაეანს.

იქნებ, ეაეირეკ ხიმართლეს
განსეკანს,
განსაკითხავდეკ ეოფალეს და
მართალს,
იქნებ, არაფერად არა თვალი
ტანეკვას,
რომელიც მხრეპზე მინთია
ხანალად.
უხეკლოვება ვერა ეშეი ქეკვენენ,
ვერ ბანეკეშხეკ ხამსალას
ჭეეი,
თუ ერომანეთთან კედელ
ბეკვლეს ეეკერა,
შემოხეიე ეერანეი ეერის.

მარადის ნეტარ არიან მშეიფლნი,
მე ვერ ემშეიფლდეი
ეუსკრულსა ეინა...
ეს რა ულრეოფ ნამოწეა ბინდი —
რა ეხარერეეი ნათელი
ბრწყინანეს.

მეწამულ ზღვასთან

ეეეერეა ბილანიანს

მეეზამეეი ზღვასთან ხმაი მეხმის,
ხმაი ეეეფილა,
ტარიეი ლეფთა —
თეფრი კრაეი
მიმეკეს ეერანნხა.

თეკალშეედგამეო,
ეორანეგან მიხხეკ ლიმეხა,
ამალლებული ბრწყინანალე ეილე —
ფლეკ აკდგომეხა.

განკეკეთე ალი ცეცხლისაი —
ბეკეალია დათრგუნეკალ,
მე ეეეს ტაბარნი კეეოხეკეი
ხეეხთან მარგანეა.

ამოოეკანე ჯოოჭოეთოთ
ხეკი კეთილი,
დასეი ნემს ფლეხთან
სიყვარულის მრავალწერტილი.

ერთგულ-ორგული

— ამბიციეეო,
თავმომწონეკ,
ბოლმან ეატრონო,
თქვენი ხახეი?
— მოდალატე
მქკეა, ბატონო.

— ძალიან კარგი.
მეეოფლება
კაცი ორგულეი,
გეაშფეკ, ფლეეფალ
ერთგულ კაცსე
ხარ გამოშეული.

—ვარ გამოშეული?
მე ვენლონი
შენეპრ ლმიგულეკს,
მოეფიდეარ, მაგრამ
ინეოდეკ, რომ
გაგაორგულეკ.

კიკა

ფლეს ეოლაე ბეკეს
ეანხალან კიკას, ფლეინეეთ,
ბეკეს, რომელსაც
ბრიეეეფა აქეს მალაეზე
აცრილი.

კიკას კაცოფა
ვერ მოგარეკეს, ბეკეე ბატონო,
ამ ხაეკეალ კაეთან
თეეთ ეეალმა ვერ
გაგატოლოს.

ჭიკა ლეფი რომ მიგერთმია,
ფიმსხოვრებდა,
ის იეო კიკა —
ღმერთო, მიეე კიკას ცხოვნება.

1997 წელი, 7 ოქტომბერი

(ქალბატონ ხანდა ბერიტაზე)

თავს დაანარავე,
მოძალეე თუ ვეკეკ,
ხანნელეკ ხელს თუ
ხანაანეთთ ეეშლი,
რა ქკენი, კაცო,
საკეთე ეეფა?
ხეკლიდან დანან
ეელიდე ეერეში.

ახალგაზრდა მკვლელები

ხიეკთათ ან გაეხართ,
არც ხიმხეერს, არც ქარიეალს,
ახალი ოქკენ მხეკ გაეხართ,
ქარიხეკან გაეთანტეკს.
არც ლეფის ვენი გაქკთ,
არც კიდე ბამხა,
ღმერთისგან არა ხართ,
მაშ ვისგან, არეისგან?

ვისი ხართ, ბიეკეი,
ქერდის და მპარავის?
ლიდეკი არავის!
ლიდეკი არავის!

შემოხეკდა? დაკალი,
კაცი ხარ მპართალი,
შენთვის ხეკ ერთი
კაცი და ქალაბი.

ექსპრომტი

ეეეერეა ეერანეფლს

შენ რომ ქართველი არ იეო,
ანე — შენ იეო ოეეი,
შეიცვლაბოდა, ამბეკო,
შენი ცხოვრებაის კეერნი.

დაგაეეენებდნენ ნამდვილად,
ეერე ეირეკეეს გეეერდეთ,
ვერ შეგბედავდნენ ადვილად,
დაგიფარაგდნენ მკერდთ.

მეტოქეე და გამეწარეკლიე,
აგენთებოდა ხანთლად,
ეეი, თუ ეერე ეირეკლიე
ქართველი იეო მართლა.

ეეელი

ანანა ბიბინეიშვილს

ხეკ ეტირი, მაგრამ
მტერს ჩგინეა,
ღმერთო,
ეიხეკვდე შენეან
ხეკ ეკლერი,
და ეიტეირთე შენი ეელეი.

შენ ერთ ეადდგებ
ხეკეხა და ქვეეენ ეეკალო,
და ეეხოერობ ახე,
ებორეეეოდ, ეხმლოდ, ეეკარდ.

ღმერთო, შენს იქით
ეერანან ეკოვე ხეკლის ხიმშეიდე,
არ ჯოჯოხეთის,
ხამოთხეს ნემში ეიში ფეეეს.

ვაეხეკდე ხეკეკ,
ანეკელანსა ფიდ დაცეურავდნენ,
მხერს ახე ეკკერეტდეკ.
წუთისოფელს აღსარულამდე.

ვდგეკვარ კლდოვანზე,
ვარ ერთგული და ანეხარკელი,
ო, ღმერთო ნემო,
რა მხეტკენად მადგას ეელეი.

ცოტანი დარჩნენ...

ეეერეა ხიკეიანს

ფლეს ქაბიშალი
თუ ბზაანი ვაფდგას ამინდი,
ხაკმე ხაკმეზე რომ მიდგება —
შენ ხარ რაინდი.

ქვეკვეკშაოანი
გამიმეშველელ არ ხარ
ქვეშიდან,
რამდენჯერ შენი ხიოში თქმითა
ეშმა შეშინდა.

აპა, ეეალო,
მიეწიეი ნენი ცოდვანი,
ცოტანი დავარჩინენ ქართველები,
მართლა ცოტანი.

ჩემი დედაქალაქი

„საპოლიციო უფლებიდან, პოლსაპოლიციის აპარატიდან".

(ქალაქური ფოლკლორი).

ბუნკერში ხახელ რომ აბრაზეს, ინ ქუჩას, ტყელი ქალაქელები რუხეულ ეაიდაზე ხან დეიდოლოკაციას ეძახენენ, ხან მამადაციოსას. შეიძლება ამიტომ, რომ ამ უბანში დაბადებული და გაზრდილი ეარ, ამ ქუჩაზე საეარეული, მე, ნემს ქალაქში ხხეა არ ეგეულება. ალბათ, ეეერი იტეეის: ამას რას ამბობს ეს კაცი?! ნემი ქუჩა თუ უბანი მაკეარ ათასეულ ხკიმთაა. ლმერთმა ხხეანირად არც ეაფალრენთან, ნემი ეერნეო, ალეალბერეო, ნეღლრეფეელო, ხოლოლაკელო თუ კოდეკე ბეეერი ხხეადხეეა განეკეთრებელი უბნის ტრიალელი. მოდეთ, მხოლოდ ამ ხაეეარაენეო შეეეეუბნოთო ერთმანეთს — მაშინ ხთმ ეოეეელი ნეენენანი, ეინც ნებანდეთ ნოდეეაკეალეთ ბალლი ალეენენ ხაეიერაგ ეამხალ ეა-ლკეკელის ხახელს, ინეეეა ნამდვ�ოლად ეამარკეეეეელი. ეამარკეეეეელი ამ ბალლის და ეაეშეეორენელ ინალლისთან ერთად, რომელეე ეაკეეეენი არც არის, არც ეკეინეა და, ეკერ ეარმოვეეოდეეა.

მეეშეიდე ალეელია ამ ქალაქში ეკეოეთრნა, ეხარბა, ეკუხეარ, ეალალანდეა, ენხუბრა, ეკეეარეა, ხან ბოდმთა ეთხრნენა, ხან ხალალთა; ბეეერ კარეი თუ ეკეალ ეაეეიდა, ეადალეარა, ეადაშეეხეა ალ ბეკ ბრეარის ეაკეეა ბოეარეეეეელნი; ალალეე მოეეიდა ხოეი ნანარეი, ხოეიე ეაეანეეეი. მე ალ, რომელ უბანშიალ ეეხეა მიდაბადოდეეს, რომელ ქალაქშიაც ეეხეა ეხეკეიბოდეეს ამოშეეკალ მხეეს, თეკი ეამოეეხთხეს ინ ნემი ბიეეშეობანალეეარნოლის ეაეხეეი ხმეეხმეს — ეიცი ინ ალალ ბეკნალეეი ეაეეეა.

რა ხმეეი ეეეალეიძეედა, მთაეშინალეეელო, რა ხმეეი! ეიოლის ეროეეინა — მაეონი და რაე ნაოეეეეხთხეთო ოეეოეეეეელეს თუ ეეხეეეოეელეხთხეო. მაეონი — თოხხ მეეანალ მოკეალეეი ქალალ-ალ ალინთ რომ ეეარ ამოხინქეხნალ. „ალაეშ! ალაეშო!" — ალ-ალალეეხალ ეაეხეაენ ალალოეეეეეს თეეონ ალ ხალ ალეეეეეს ალ ალალეეეეე

საქართველოს რესპუბლიკა
№266. კვირა, 26 ოქტომბერი, 1997 წელი

ფესტივალი

„საჩუქარი“ — მსოფლიო ხელოვნების შენაძენი

ხელოვნებამ საერთაშორისო ფუსტიველის დაფუძნება საქართველოში მრავალ თქვენთვის კი არ არის მნიშვნელოვანი, არამედ იგი ძეიერფასი სარეკვარია მსოფლიო ხელოვნების დიდ სამყაროსათვისაც — ასეთი აზრი გამოთქვეს საქართველოს „ულეგრეს სამხატვრო ფონდის“ „საჩუქრის“ საერთაშორისო ფონდის ფუსტიველის ბუნებრივ ფონზე ბრ. ბ. ბ. ბ

სპორტი

„საქართველოს რესპუბლიკის“ სპეციალური გვერდი

ნუ დაჰკარგავ ძველსა გზასა...

გუშინაც ისე ჭიდაობდნენ თბილისში. როგორც ყოველთვის

ლდუბა – თბილისის ერთ-ერთი უძველესი რაიონი – ქართული სპორტის უუძღაფალი, ოდითგან ქართული ჭიდაობის ცენტრიც იყო. აქ, სადაც ამ ჟამად ეკალის ბადეა (წერილის პრაქტიკული), მკლავის ძალას, ხიმკერესულს, სანაკუქს ამოწუბდნენ თბილისელი ვეჟაკეები ფეხლად...

ბურნის ქუჩაზენი, ლოლის ბაგაბუკი აქ ხმირ-ხმირად ისმოდა ქართული ჭიდაობის წრესთან და ლელეს, თბილისობა-97-ის სპორტულ შეიმე, თითქოს ისკორია დაბრუნდაო, კვლავ შეიკრა წრე, კვლავ გაისმა საჭიდაოს პანგები, გალილ-გალილი ბიჭები ერთმანეთს დაეტეკნენენ...

„ქართული ჭიდაობა ისეთი ეროვნული საუნჯეა, როგორც ფოლკლორი, ქართული სამღერები, ქართული ხუროთმოძღვრება და სხვა, – უოქვამს აკადემიკოს ნიკო კეცხოველს და მართალიც, თბილისობის ამ ღღესასწაულზე, ქართული ჭიდაობა ვაზის ორნამენტგაოვთ ჩაეწნა საერთო-სახალხო ზეიმს.

საჭიდაო წრესთან, ახმაურებული ბურნა-ღლლის ეეეეული ერსული მაგიდა გაეშლილიათ მსაჯთა კოლეგიასთვის (მოავარი მსაჯი – ეროვნული კაკეეოროსის მსაჯი ეგრო ხაჩიე), ოქვე ირიან საქართველოს მრავალეზის ჩემპიონი ქართული ჭიდაობაში სსრნ მსახურაძე, სხვა ფალავნები, თბილისის მერიის სპორტის სამმართველოს, ქართული ჭიდაობის ფედერაციის მეხეეურები, სხვა სააპაკო სკურები და... თასები, სანუერები, ოქვე ხეხთან ოეალებს აეეცეს კარკა მოშრდილი ვედილა...

ყველაფერი მათთეის – ქართულ ჭიდაობაში ღღლეის რაიონის ღეა პირველების ბამარჯვებულთათვის. ალალი მთაზე – ვინე არ ეეოწეებს მამა-პაპათა ღანაგოვარ ერალიოას, ვინე არ კკარგავს ძველსა გზასა...

* * *

ბუსტაჲ ეეემას მიხეეთო ბაიმარა თბილისობის ზეიმის პირველი ღღისთეის ნავარაუდეეი ასპარეზობები აკრობაგიკაში, კარაგეში, მსაკერულ ტანეარჯაოში, სიმძლეეის აწეეაში, ეელოსპორტში (ეედელკოსების სასლთან), მინიფეხბურთში (სპორეის სასახლეში, ეულან-სასაა ქეანაგე), კაკეთაურთში, ჭადრაკში...

თბილისობა 97-ის პირველი სპორტული ღღე მთელი ზეიმის ორგანულ ნაწილად იქეა...

ᲐᲜᲖᲝᲠ ᲑᲐᲡᲘᲚᲐᲫᲔ.

ᲡᲣᲠᲐᲗᲘᲗᲔᲑᲘ: ასპარეზობის მომენტები.

აკადემიკოს კეკორავეეილის ფოტო.

კალათბურთი

ჩემპიონატი ძალებს იკრებს

ᲕᲐᲠᲪᲚᲘᲡ ᲑᲐᲫᲘᲡ ᲛᲘᲰᲔᲜᲘᲗ ᲙᲔᲓᲚᲔᲑᲘᲡ ᲡᲐᲮᲔᲚᲬᲘᲤᲝ ᲙᲐᲚᲐᲗᲑᲣᲠᲗᲘᲡ ᲑᲐᲚᲕᲘᲗᲘᲡ ᲬᲘᲜᲐᲞᲐᲠᲢᲘᲡ ᲛᲔᲠᲕᲔ ᲞᲘᲠᲘᲡ ᲗᲣᲠᲜᲘᲠᲘ ᲩᲐᲢᲐᲠᲔᲑᲐ. ᲒᲐᲜᲬᲘᲗᲔᲡ „ᲐᲛᲝᲢ“ – „ᲛᲔᲠᲐᲜᲐ“ 125:51, „ᲛᲐᲙᲐᲑᲔ“ – „ᲫᲣᲝᲐᲡᲚᲘᲡ „ᲠᲘᲝᲜᲘ“ 93:75, ᲗᲮᲣ – ᲐᲚᲐ 106:87, „ᲛᲐᲙᲐᲑᲔ“ – „ᲛᲔᲠᲐᲜᲐ“ 100:67, ᲗᲮᲣ – „ᲠᲘᲝᲜᲘ“ 82:55, „ᲓᲘᲜᲐᲛᲝ“ – ᲐᲚᲐ 121:70.

ᲓᲦᲔᲡ 12 ᲡᲐᲐᲗᲖᲔ ᲒᲐᲛᲐᲠᲗᲔᲑᲐ ᲥᲣᲗᲐᲘᲡᲚᲗᲐ ᲗᲮᲘᲜᲘᲗᲘᲡ ᲒᲐᲛᲔᲠᲘᲒᲘᲜᲘᲡ ᲗᲐᲛᲐᲨᲘ „ᲠᲘᲝᲜᲘ“ – ᲐᲚᲐ. ᲓᲐᲜᲐᲠᲩᲔᲜᲘ ᲒᲣᲜᲓᲔᲑᲘ ᲗᲑᲘᲚᲘᲡᲝᲑᲘᲡ ᲓᲦᲘᲡᲐᲮᲚᲔᲑᲘᲡ ᲒᲐᲛᲝ ᲘᲡᲔᲜᲔᲑᲔᲑᲘ.

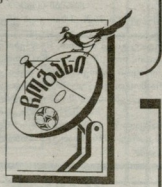

მინი ფეხბურთი

ᲩᲣᲦᲣᲠᲔᲗᲘᲗᲝᲗᲐ ᲒᲐᲛᲐᲠᲯᲕᲔᲑᲐ

ᲒᲣᲨᲘᲜ „ᲥᲐᲠᲗᲚᲘᲡᲐᲚᲐᲜ“ ᲡᲞᲝᲠᲢᲣᲚ ᲙᲝᲛᲞᲚᲔᲥᲡᲨᲘ ᲓᲐᲙᲠᲣᲚᲘᲚᲐ ᲓᲘᲓᲔᲥᲐᲚᲐᲥᲘᲡ ᲣᲜᲔᲑᲘᲡ ᲞᲘᲠᲕᲔᲚᲝᲜᲐ ᲒᲐᲛᲝᲕᲐᲚᲘᲡᲣᲜᲐᲠᲐᲪᲘᲜᲝᲜᲐ ᲒᲐᲛᲝᲕᲐᲚᲘᲡᲣᲜᲘᲡ ᲡᲘᲠᲘᲘᲝᲗ ᲛᲘᲓᲘᲡᲔᲚᲘᲡ ᲛᲔᲣᲠᲔᲑᲘᲗ ᲝᲠᲒᲐᲜᲘᲖᲔᲑᲣᲚᲘ ᲡᲐᲮᲔᲚᲝᲑᲘᲗ ᲛᲘᲛᲓᲘᲜᲐᲠᲔ ᲒᲐᲛᲝᲕᲐᲚᲘᲡᲣᲜᲘᲡ ᲞᲘᲠᲕᲔᲚᲘ ᲒᲣᲠᲘᲡ ᲛᲔᲠᲘᲒᲘᲡ ᲞᲘᲠᲕᲔᲚᲘ ᲒᲣᲠᲘᲡ ᲛᲔᲠᲘᲒᲘᲡ ᲡᲐᲛᲔᲠᲘᲒᲝ ᲛᲘᲗᲘᲗᲔᲑᲘᲗ ᲓᲦᲔᲡ ᲛᲘᲗᲘᲗᲔᲑᲣᲚᲘ ᲩᲔᲠᲜᲘᲚᲘ

საქართველოს რესპუბლიკა
№266. კვირა, 26 ოქტომბერი, 1997 წელი.

კროსვორდი

მარჯვნივ: 7. ვენესუელური მრავალსერიანი მხატვრული ფილმი; 8. ერთ ხანმე ნაწერი ან ნახულები სიგელვების (ასოების) რიცი, ეწკარი; 9. ალორძინების ხანა; 10. მიწერალი, ეკარტის საინსპირაციო; 12. ძველკვალიანელთა ლეგენდა, ქ. თბილი მგარეული; 14. მიღი პროფესიის პირია გვერთიანება; 17. ოსერიკის მომიერი კლამაკური სარკეული ეწოცელ ეელეში, სადაც მოპაეეთ სასოფელ-სამეურნეო კულტურები; 18. ფრთიკელი მეენარე, რომლის გამმპარ სურნელოვან ნაეოფს ოეეენეენ კულინარიანა. და პარფიუმერიაში; 19. რამდენიმე ხუთხაშიანი სამეფო სისტემის გამეეერთიანებელი ფრანსილი (კაეე); 22. მხატვრულ საეეთხოთა ხელოვნების ნაწარმოებია მაგალია; 23. ეანეხორციელებელი ამეფი, ოეენეა; 24. ეაგიმოეეკვარეთა; 27. პერიოდული სხდომა, რომელსაც ეგარეგან ქარმთმაღეენელობთან ორგანოეენი, სასამართლო და სხე. 29. 8. ფალიაშეელის ოპერა; 30. ქართველი მწერალი; 31. გასართობად მეთხმეენი მოკლე სასაეიდელო ამბავი; 32. ამროვნენებია და მეგაეეველის უნარის მქონე ეოეეხალი არსება.

ვ�ეეეულად: 1. ეიღებთე ბაღმომდინარე წყლის ნაკადი; 2. სამეეანი სამუსიკო საკრავი; 3. ამერიკელი ეისიმპსონიანი; 4. გამოფენის ექსპონატების მოსათვალიერელი დაფა; 5. აფრიკის სახელმწეიფო; 6. არეკნანეული გეოლეცერიანი; 11. ეშმაკი, მაცდური, ავი სული; 13. ფაქტიკად მეცხოელეენი ბაკარა სურათი; 14. გარეცხილი სამამართლო ეანარნენ გადასხეეეის შესახებ; 15. ლიტერატურული ნაწარმოების დასაკეეთი ნაწილი, სადაც მოკლეენ ეიდმოეეეეეენ ეამეეა მოქმეენ პირთა შემდეგინი ბეღი; 16. პაეერნაოსნობა; 20. ადამიანის ფიეეეა, რომელსაც ეეეენენენ მშა გასხაეემლის სანეეენენლად ან გასსაეეეის გასასნეეეავად, მისაშიმეეხადეეეეენ. 21. ამერიკელი ფილმის "ერანეეეეის ოჯახის ღირსება" დამდგმელი კინოოეეეეხორი; 25. არგენტინელი მწერალი ფეხბურთინი; 26. ძველი ბერძნული ეიღკეენ ბოეემა; 28. დაღეეეთიდან დამეეეეეეენ ეელექტროოეეეეეენ; 29. XIX საუკუნის მწერალი.

შეადგინა
ციალა აბაბუაძელმა.

19 ოქტომბერს გამოქვეყნებული კროსვორდის პასუხები:

მარჯვნივ: 7. პეტიეეი. 8. ვენეკარა. 9. ანგოლა. 12. სტრიპი. 13. ლანგარი. 14. ირშონი. 16. ირიოშო. 18. ხიროა. 21. ეაფუ. 22. ნეეი. 23. რეფინი. 24. ფოინა. 25. ნარი. 27. ალიბი. 31. მანგია. 34. ეიბოონი. 36. ეპლგანინ. 37. ბოლეერო. 38. მარიოეი. 39. სკაგეეეი. 40. ტრეეენი.

ვ�ეეეულად: 1. სეინენრა. 2. ხანოოდი. 3. ფიონალი. 4. ვეენიოა. 5. სკარგა. 6. ტრაპეეზი. 10. ანეეი. 11. მანი. 15. ნიამორი. 17. „რეკორდი". 18. ხეენიი. 19. რიანი. 20. „ანინი". 26. რაპარიკი. 28. ლეეაო. 29. ბაია. 30. ანაფორა. 32. ტრეეენი. 33. აპოსეკი. 34. ეემეენი. 35. ბორანი.

ხსოვნა

ილია სტეფანიშვილი

საქართველოს ეარეშისა და ბუნებრივი რესურსების დაცვის სამინისტროს დიდი დამსახურების ვეტერანი და მხიბე ავდილეოფობის მემხეე ეარდაეეეეალი მაეი ბლეის დაცეეს კონეეეეეენეი სამმართველოს უფროსი **ილია ივანეს ძე სტეფანიშვილი.**

დაიბადა 1943 ელის 21 მარტს სამხეერო მოსამსახურის ოჯახში. სკოლის დამთავრების მემხეე, 1965 ეელს ჩაირიცხა ბათუმის სამეეეეეო სასწავლებელში, რომლის დამთავრების მემხეე მუშაობდა ბაბაროკის, ეის მარის ქალაქ ოხოტსკის სამეეეეო-სარეეეო პორტის ეეემე ეოეენ კაპიკნის თანამეშეენე, სოლო მემხეე კაპიკნის თანამდებობაშე. 1976-84 ელებში სეეეეეეეენ მორეეეეეი აღმოსავლეთის უმაღლეს სასეეეეეეო-სამეეეეო სასწავლებელში. 1986 ეელდან მეუბნობდა ოხოტსკის თეეეეემნიანის უფროსის მოადგილედ. 1988 ეელდან კი, სამეუბნოდ ეიდმეეეედა „საკმეეეეეეე